

700 millioner indbyggere i at blive repræsenteret i FN. Endvidere anførtes, at det er umuligt på den ene side at udelukke Kina fra tidens store afgørelser og på den anden side at kræve, at dette land skal respektere beslutninger og aftaler, som det ikke har været med til at træffe.

Debatten om Kinas repræsentation fandt sted fra 20. til 28. november med deltagelse af 48 talere, og der blev tillige afgivet stemmeforklaring af 13 repræsentanter, der ikke havde deltaget i debatten.

I. Resolutionsforslagene.

1. For generalforsamlingen blev der fremsat tre resolutionsforslag. Det ene var det substantielle resolutionsforslag fremlagt af Albanien, Algeriet, Cambodja, Congo (Brazzaville), Cuba, Guinea, Mali, Mauritanien, Pakistan, Rumænien, Sudan og Syrien.

Forslaget lød således:

„Generalforsamlingen,
som erindrer sig FN-pagtens principper, som er sig bevidst, at genoprettelsen af Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder er af stor betydning både for beskyttelsen af FN's pagt og for den sag, som FN skal tjene ifølge pagten,

som anerkender, at repræsentanterne for Folkerepublikken Kinas regering er de eneste lovlige repræsentanter for Kina i FN,

beslutter at genoprette alle Folkerepublikken Kinas rettigheder og anerkende dens regerings repræsentanter som de eneste lovlige repræsentanter for Kina i FN og øjeblikkeligt at fjerne Chiang Kai-shek's repræsentanter fra den plads, som de ulovligt beklæder i FN og i alle dertil knyttede organisationer“.

2. Det traditionelle procedureforslag, der i år blev fremlagt af Australien, tilsigtede at fastslå, at Kina-spørgsmålet skulle afgøres med $\frac{2}{3}$'s flertal. Ifølge forslaget henviser forsamlingen dels til resolution 396 (V) om retningslinierne for løsningen af det problem, der opstår, når mere end én autoritet hævder at repræsentere en medlemsstat, og dels til tidligere resolutioner, hvorefter ethvert forslag om at ændre Kinas repræsentation er et vigtigt spørgsmål i pagtens artikel 18's forstand. Generalforsamlingen bekræfter herefter igen, at beslutningen i disse

resolutioner fortsat er gyldig. Australien havde som medforslagsstillere Belgien, Bolivia, Brasilien, Colombia, Gabon, Italien, Japan, Madagascar, New Zealand, Nicaragua, Philippinerne, Thailand, Togo og USA.

3. Endelig genfremsatte Italien sit resolutionsforslag fra sidste år om oprettelse af en ad hoc-komité til undersøgelse af spørgsmålet. Resolutionsforslaget, der blev fremsat sammen med Belgien, Chile, Luxembourg og Nederlandene, havde følgende ordlyd:

„Generalforsamlingen,
som har behandlet spørgsmålet om Kinas repræsentation,

som mener, at en løsning på problemet om Kinas repræsentation, der er i overensstemmelse med FN's pagt og sigter mod universalitet, vil fremme FN's formål og styrke organisationens evne til at opretholde international fred og sikkerhed,

som mener, at dette komplicerede spørgsmål kræver den mest indgående behandling for at åbne vejen for en passende løsning, der tager den foreliggende situation og de politiske realiteter i området i betragtning,

1) beslutter at oprette en komité af medlemsstater, som skal udpeges af generalforsamlingen med den opgave at udforske og undersøge situationen i alle dens aspekter for at kunne fremsætte passende anbefalinger til 23. generalforsamling for en retfærdig og praktisk løsning af spørgsmålet om Kinas repræsentation i FN i overensstemmelse med pagtens principper og formål,

2) opfordrer alle vedkommende regeringer til at yde komiteen bistand i dens søgen efter en sådan løsning“.

II. Debatten.

Under debatten fremførtes de fra tidligere generalforsamlinger velkendte argumenter for at lade Folkerepublikken indtage Kinas plads i FN, nemlig at Peking-regeringen, der effektivt udøver kontrol over det kinesiske fastland, var Kinas lovlige regering og derfor havde ret til at repræsentere Kina også i FN, at der ikke var tale om at optage et nyt land under betingelserne i pagtens artikel 4, men alene om at fastslå,